

[Socialministeren.]

krav bag ved Ønsket om en lovfæstet Ferie med Løn. Det kommer an paa, hvad det ærede Medlem forstaaer ved Folk, for hvis det drejer sig om de meget betydelige Grupper, som gennem denne Lovgivning faar Adgang til 12 Dages Ferie med Løn, tør jeg indestaa for, at der er et virkeligt Folkekrav bag ved Ønsket om Løven; men Kravet er jo meget stærkere, idet ogsaa andre Kredse slutter op om det. Det viser bedst Det konservative Folkepartis Stilling, idet dette Parti saa helt og aabent erkender, at der er store Kredse af Funktionærer, som ikke er naaet frem til rimelige Vilkaar, hverken paa dette eller paa andre Omraader, og der er derfor Trang til ad Lovgivningsvej at faa skabt Vilkaar, som Folk selv ikke er i Stand til at skaffe sig.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem spurgte, om jeg vilde give Landstinget rimelig Tid til Udvalgsarbejdet. Hertil skal jeg svare, at jeg vil naturligvis give Landstinget den Tid, der kan blive inden for den Rigsdagssamling, vi arbejder i, men jeg ønsker Løven gennemført i indeværende Samling.

I Tilslutning hertil vil jeg gerne gøre den praktiske Bemærkning, at jeg har den Opfattelse, at saadan som Lovgivningsarbejdet nu fordeles mellem de to Ting, har der været Tid til ogsaa for Partiet Venstres Medlemmer i dette høje Ting at sætte sig ind i det Materiale, der har været til Raadighed under Forhandlingerne om Ferielovgivningen, og Venstrepartiets Medlemmer i dette høje Ting har været i Stand til gennem Forhandlingerne i Partigrupperne at følge Arbejdet paa dets Gang, saa at en lige saa omfattende Udvalgsbehandling i det høje Landsting næppe vilde blive foretaget, selv om der var adskillig mere Tid, end der kan blive i Aar.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) skal jeg sige, at ogsaa jeg beklager, at det ikke har været muligt at naa til Enighed, men det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der er et Par Punkter, der er af afgørende Betydning for Det konservative Folkeparti. En Undtagelsesbestemmelse for Personer, hvis Arbejde er af sæsonmæssig Karakter, naar den aarlige Arbejdssæson ikke overskrider 6 Maaneder, ønsker man indføjet i § 1, og desuden ønsker man fastslaaet som Princip, at en Arbejder skal arbejde i 4 Maaneder i samme Virksomhed for at faa Ret til Ferie med Løn. Jeg anser det for ganske umuligt ved Forhandling at naa til et Resultat, der ligger i Omegnen af det, som Det konservative Folkeparti har foreslaaet i det andet

høje Ting, og naar det er Tilfældet, kan jeg ikke se, at der skulde være nogen særlig Nytte ved at optage Forhandlinger. Skal vi til at gennemføre Bestemmelsen om, at en Arbejder skal have været 4 Maaneder i Arbejde paa samme Sted, før han faar Ret til Ferie, vil der være mange Tusinde Arbejdere, som arbejder den meste Tid af Aaret, men som aldrig faar Ferie med Løn. Byggearbejderne beskæftiges som Regel paa en hel Række Arbejdspladser, hvis de har Beskæftigelse den største Del af Aaret, og det gælder for mange forskellige Grupper af Arbejdere, at de skifter Arbejdsplads i et saadant Omfang, at det vilde virke ganske urimeligt, om vi gik ind paa en saadan Ordning. Dertil kommer, at de, der har Arbejde i kort Tid, jo ogsaa kun faar Ferie i kort Tid. Hvis vi havde foreslaaet, at enhver skulde have 12 Dages Ferie med Løn, uanset om de havde arbejdet eller ej, eller blot de havde arbejdet 6 Dage i Løbet af Aaret, var det noget andet, men de faar jo kun i Feriegodtgørelse 4 pCt. af den Løn, de har indtjent, og dermed er i Virkeligheden Grænsen sat for Feriens Varighed. Vi har i de bestaaende Ferieordninger, som er gennemført i en Række Fag, Erfaring for, hvordan hele Systemet virker. Det viser sig, at naar Arbejderne faar deres Feriegodtgørelse udbetalt paa den Tid, hvor de gaar ledige, gaar til Kontrol, bliver deres Feriegodtgørelse omregnet efter Fagets Gennemsnitsfortjeneste, og kun det Antal Dage, som Feriegodtgørelsen paa den Maade kommer til at svare til, skal de paagældende holde Ferie; det vil sige, de faar ingen Arbejdsløshedsunderstøttelse for de Dage, hvor de holder Ferie, fordi de da faar Ferieløn udbetalt. Der er altsaa tilstrækkelig Erfaring for, at ingen vil faa længere Ferie, end hvad der svarer til den Feriegodtgørelse, vedkommende har indtjent.

Baade det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) og det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes) talte om Vanskelighederne ved Administrationen. Det er naturligvis rigtigt, at der er mange Enkeltheder ved Administrationen af Løven, som først kommer frem i det Øjeblik, den skal føres ud i Livet, og i den første Tid derefter, men det skal nok gaa. Jeg er ganske overbevist om, at det skal lykkes mig at administrere denne Lov saadan, at der heller ikke fra Rigsdagens Side bliver Grund til bagefter at beklage sig over den Maade, hvorpaa det sker.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds gjorde en Bemærkning om Løven om Forbud mod Overarbejde. Jeg vil gerne hen-